

زبان عربی

** عَيْنُ الْأَنْسَبِ لِلْجَوَابِ عَنِ التَّرْجُمَةِ أَوْ الْمَفْهُومِ مِنْ أَوْ الْعَرَبِيَّةِ:

۱- «أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ!»:

۱) آب را از آسمان نازل کرد و از میوه‌ها روزی برای شما قرار داد!

۲) از آسمان آب را نازل کرد و از ثمره‌ها روزی برای شما بیرون آمد!

۳) آبی از آسمان فرو فرستاد و به وسیله آن ثمره‌های رزق را برای شما خارج ساخت!

۴) از آسمان آبی فرو فرستاد، پس به وسیله آن از میوه‌ها رزقی را برای شما خارج ساخت!

۲- «تَبَادُلُ الْمَفْرَدَاتِ بَيْنَ اللَّغَاتِ يُوَثِّرُ عَلَيْهَا تَأْتِيرًا يَجْعَلُهَا غَنِيَّةً فِي الْأَسْلُوبِ وَالْبَيَانِ!»:

۱) عوض کردن واژگان بین زبان‌ها بسیار اثرگذار است به گونه‌ای که آن‌ها را در اسلوب و بیان بی‌نیاز می‌سازد!

۲) در میان زبان‌ها عوض کردن واژه‌ها چنان تأثیری بر آن‌ها می‌گذارد و آن‌ها را در اسلوب و بیان غنی می‌سازد!

۳) در میان زبان‌ها جابه‌جایی کلمات است که بر آن‌ها اثر می‌کند و آن‌ها را در اسلوب و بیان پُر ثمر می‌گرداند!

۴) تبادل کلمات بین زبان‌ها به گونه‌ای بر آن‌ها اثر می‌گذارد که آن‌ها را در اسلوب و بیان غنی می‌گرداند!

۳- «مَا أَجْمَلَ أَنْ تَرَى نِهَايَةَ أَحْزَانِكَ الْمَاضِيَةَ لِتَبْدَأَ حَيَاةً جَدِيدَةً فَرِحَةً!»:

۱) چه زیباست که پایان غم‌های گذشته‌ات را ببینی تا زندگی جدید شادی را شروع کنی!

۲) چیزی زیباتر است که غم‌های گذشته‌ات را پایان دهد تا یک زندگی جدید را با شادی آغاز کنی!

۳) چه زیباست که ببینی اندوه‌های گذشته‌ات پایان یافته برای این که زندگی جدید شادی شروع شود!

۴) آن چه زیباتر است این است که پایان ناراحتی‌های قبلی‌ات را ببینی برای این که زندگی جدیدی شادمانه شروع شود!

۴- «يَجِبُ عَلَيْنَا أَنْ نَقْتَصِدَ فِي اسْتِهْلَاكِ قُوَّةِ الْكِبْرَاءِ حَتَّى لَا نُوجِهَ قَطْعَهَا فِي الْأَيَّامِ الَّتِي نَحْتَاجُ إِلَيْهَا!»:

۱) ما باید در مصرف نیروی برق صرفه‌جویی کنیم تا در روزهایی که به آن نیاز داریم با قطع آن مواجه نشویم!

۲) صرفه‌جویی در مصرف انرژی برق واجب است تا با قطع شدنش در روزهایی که به آن نیاز داریم روبه‌رو نشویم!

۳) لازم است در مصرف انرژی برق صرفه‌جویی کنیم، زیرا در روزهایی که با قطعی آن مواجه می‌شویم به آن نیاز داریم!

۴) بر ما لازم است که در مصرف نیروی برق صرفه‌جویی کنیم، زیرا در روزهایی که با قطع شدنش روبه‌رو می‌شویم به آن احتیاج داریم!

۵- «بَعْضُ اخْتِرَاعَاتِ الْإِنْسَانِ لَيْسَتْ فِي مَجَالِ الْإِعْمَارِ وَالْبِنَاءِ، لِأَنَّهُ لَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يُدْرِكَ مَاذَا يَنْفَعُهُ وَمَاذَا يَضُرُّهُ»: بَعْضُ مِنْ اخْتِرَاعَاتِ الْإِنْسَانِ

.....

۱) در جهت آباد کردن و ساختن نمی‌باشد، زیرا او قادر نیست آن چه را سود می‌رساند و آن چه را زیان می‌بخشد بشناسد!

۲) در زمینه آبادانی و سازندگی نیست، زیرا او نتوانسته است درک کند چه چیزی به او سود می‌رساند و چه چیزی ضرر می‌رساند!

۳) در عرصه آبادانی و ساخت و ساز نیست، از آن جا که قادر به درک چیزی که برایش سودبخش است و آن چه زیان‌بخش است نمی‌باشد!

۴) در مسیر آباد شدن و سازنده بودن نمی‌باشد، از این جهت که او نتوانسته است چیزی که به او سود می‌رساند یا زیان می‌زند را بفهمد!

۶- عَيْنُ الْخَطَأِ:

۱) الْعِلْمُ إِنْ لَمْ يَنْفَعْنَا لَا يَضُرُّنَا: علم اگر به ما نفع نرساند ضرر نمی‌رساند!

۲) إِنَّمَا الدِّينُ إِطَارٌ لِلْعِلْمِ وَالْحَضَارَةِ: دین چارچوبی برای علم و تمدن است!

۳) التَّفَكُّرُ هُوَ الدَّوَاءُ لِدَفْعِ سُومِ الْخُرَافَاتِ: فکر کردن همان دارو است برای دفع کردن سموم خرافات!

۴) الْفَضْلَاءُ شَخْصِيَّتِهِمْ أَقْوَى مِنْ أَنْ يُقَلِّدُوا الْجَهْلَاءَ: فاضلان شخصیتشان قوی‌تر از این است که از جاهلان تقلید کنند!

۷- عَيْنُ الْأَصْحِيحِ:

۱) قد يذکر الإنسانُ ذکریاته القدیمة و یفرح بها: قطعاً انسان خاطرات قدیمی خود را به یاد می‌آورد و با آن‌ها خوشحال می‌شود!

۲) لا یتردّد الوالدُ فی شراء ما تحتاجُ إلیه أسرتَه: پدر در خریدن آن چه که خانواده‌اش به آن نیاز داشت، تردید نکرده است!

۳) هؤلاء كانوا یعاملون الآخرين معاملةً حسنةً دائماً: اینان همواره نسبت به دیگران به خوبی رفتار می‌کنند!

۴) لیت هذه التلمیذة تحبّ الدّراسة فی تلك المدرسة: کاش این دانش‌آموز تحصیل در آن مدرسه را دوست بدارد!

٨- «كشاورزان از چاه روستا آبی استخراج کردند!»:

- (١) استخراج الفلاحون ماءً من بئر القرية!
(٢) استخراج هؤلاء الفلاحون ماءً من بئر القرية!
(٣) استخراجوا الفلاحون ماءً من البئر في قرية!
(٤) استخراجوا هؤلاء الفلاحون الماء من بئر في القرية!

٩- عَيِّنْ غَيْرَ الْمُنَاسِبِ عَنِ الْمَفْهُومِ: «إِنَّ النَّفْسَ لِأَمَارَةٍ بِالسَّوَاءِ!»:

- (١) ای شهان کشتیم ما خصم درون / ماند خصمی زو بتر اندر درون
(٢) نفس بی علم هیچ نتوانست / جز به علم این کجا توان دانست
(٣) مادر بتها بت نفس شماسست / ز آن که آن بت مار و این بت اژدهاست
(٤) دشمن تو نفس توست خوار کن او را / تا نشود چیره و قوی به تو دشمن

*** عَيِّنِ الخَطَأَ فِي الإِعْرَابِ وَ التَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ:

١٠- «إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ!»:

- (١) الله: لفظ الجلالة - اسم - معرفة (علم) / اسم «إنَّ» المشبهة بالفعل، و خبره «على الناس»
(٢) أكثر: اسم - مفرد مذكر - اسم تفضيل (مصدر فعله: كثر) / اسم «لكنَّ» و منصوب
(٣) فضل: اسم - مفرد مذكر - نكرة - معرب / مضاف إليه و مجرور، و المضاف: ذو
(٤) يشكرون: فعل مضارع - متعدي - معلوم / فعل و فاعل، و الجملة فعلية و خبر «لكنَّ»

١١- «أَصْبَحَ الشَّاتِمُ نَادِمًا مِنْ عَمَلِهِ الْقَبِيحِ!»:

- (١) عمل: اسم - مفرد مذكر - معرب / مجرور بحرف الجرّ؛ من عمل: جار و مجرور
(٢) أصبح: فعل ماضي - مزيد ثلاثي (من باب إفعال) / فعل من الأفعال الناقصة اسمه «الشاتم»
(٣) الشاتم: مفرد مذكر - اسم فاعل (حروف الأصلية: ش م ت) - مبني / اسم «أصبح» و مرفوع
(٤) نادماً: مفرد مذكر - اسم فاعل (حروف الأصلية: ن د م) - نكرة / خبر «أصبح» و منصوب

١٢- «الطَّلَابُ الْمُؤَدَّبُونَ مُحْتَرَمُونَ عِنْدَ الْمُعَلِّمِينَ!»:

- (١) محترمون: اسم - اسم مفعول (فعله: «احترم» من باب افتعال) - نكرة - معرب / خبر و مرفوع بالواو
(٢) الطَّلَابُ: اسم - جمع مكسّر أو تكسير (مفرد: طالب، مذكر) - اسم فاعل - معرّف بأل / مبتدأ و مرفوع، و الجملة اسمية
(٣) المُعَلِّمِينَ: جمع سالم للمذكر - اسم فاعل (فعله: «علّم» من باب تفعيل) - معرّف بأل - معرب / مضاف إليه و مجرور بالياء
(٤) المؤدَّبون: جمع سالم للمذكر - اسم مفعول (فعله: «أدّب» من باب تفعّل) / صفة و مرفوع بالواو بالتبعية للموصوف «الطَّلَابُ»

*** عَيِّنِ الْمُنَاسِبَ لِلْجَوَابِ عَنِ الْأَسْئَلَةِ التَّالِيَةِ:

١٣- عَيِّنِ الخَطَأَ فِي ضَبْطِ حَرَكَاتِ الْحُرُوفِ:

- (١) شَرُّ النَّاسِ مَنْ لَا يَعْتَدِ الْأَمَانَةَ وَلَا يَجْتَنِبُ الْخِيَانَةَ.
(٢) الشَّجَرَةُ الْخَانِقَةُ تَنْمُو فِي بَعْضِ الْغَابَاتِ الْإِسْتَوَائِيَّةِ.
(٣) عَلَى كُلِّ النَّاسِ أَنْ يَتَعَايَشُوا تَعَايُشًا سَلِيمِيًّا.
(٤) يَرَى حَافِظُ الدَّهْرِ مِنْ هَجْرٍ حَبِيبِهِ كَالْقِيَامَةِ.

١٤- «يَتْرِكُ الطَّالِبُ الْبَيْتَ وَ يَذْهَبُ إِلَى الْمَدْرَسَةِ بَعْدَ أَنْ يَأْكُلَ غَدَاءَهُ!» عَيِّنِ الصَّحِيحَ: الطَّالِبُ يَدْرُسُ

- (١) ليلاً (٢) مساءً (٣) صباحاً (٤) نهراً

١٥- عَيِّنِ مَا فِيهِ «نُونُ الْوَقَايَةِ»:

- (١) أَيْتُهَا التَّلْمِيذَةُ الْمُجْتَهِدَةُ بَيْتِي لِمِيلَاتِكَ أُسْلُوبُ قِرَاءَةِ الدَّرُوسِ.
(٢) هَلْ تَعْرِفُ أَنَّ التَّلْمَةَ تَبْنِي بَيْتَهَا تَحْتَ الْأَرْضِ وَ لَهُ نَوَافِدُ.
(٣) نَتَمَنَّى أَنْ نَصَلَ إِلَى أَهْدَافِنَا دُونَ تَعَبٍ؛ وَ هَذَا مُحَالٌ.
(٤) أَنْقَذَنِي أَحَدُ أَصْدِقَائِي قَبْلَ أَنْ أُغْرَقَ فِي الشَّدَائِدِ.

١٦- عَيِّنِ الْجُمْلَةَ الشَّرْطِيَّةَ:

- (١) مِنْ شَاغِبٍ فِي الشَّارِعِ وَ ضَرَّ الْمَاشِينَ.
(٢) مِنْ ضَحِكَ عَلَيْنَا لِيُؤَدِّبَنَا فَإِنَّهُ قَلِيلُ الثَّقَافَةِ.
(٣) أَحَبُّ مَنْ يَلْزَمُ الْجُهْدَ فَإِنَّهُ نَاجِحٌ فِي حَيَاتِهِ دَائِمًا.
(٤) مَنْ يَجْتَهِدُونَ فِي حَيَاتِهِمْ فَإِنَّهُمْ وَاصِلُونَ إِلَى غَايَاتِهِمْ.

١٧- عَيِّنِ الْمُنَاسِبَ لِلْفَرَاعِينِ: «أَيَّامَ الْأَسْبُوعِ وَ الْيَوْمَ الْوَسْطَ مِنْهَا

- (١) سبعة - اثنين (٢) سبعة - الثلاثاء (٣) سبعة - الاثنين (٤) سبعة - ثلاثاء

١٨- عَيَّن الفعل مجهولاً (بالنظر إلى المعنى):

- (١) أريد أن تُخبر صديقك أن لحظة اللقاء قريبة.
(٢) لا تسمح أن يترك احترام الفقراء بسبب فقرهم.
(٣) كيف يُمكن أن لا نكرم من يبسط لنا وجهه دائماً.
(٤) أكرم معلّمى بإطاعته و هو يمنح لى ما عنده من العلم.

١٩- عَيَّن وزن «أفعل» ليس اسم تفضيل:

- (١) السكوت أبلغ كلامٍ مقابل الجاهل.
(٢) هذه السورة أعظم السور في القرآن الكريم.
(٣) من أحسن إليك فأحسب إليه، و هذا العمل حسنٌ.
(٤) الغنى الأكبر اليأسُ من كلّ ما فى أيدى الآخرين.

٢٠- عَيَّن الصّحيح فى عمل الحروف المشبّهة بالفعل و الأفعال الناقصة:

- (١) إنّ فى الصدق نجاتاً كنّا راغبين فيها.
(٢) كنّا سامعاتٍ حين أمرنا ألا نكون متكاسلاتٍ.
(٣) إنّ الساعى فى الخير كان مكرّمٌ عند الناس.
(٤) لسنا فاشلين فى الحياة لأننا سلعون فى عملنا.